

Leefbaarheid

Leefbaarheid is hoe de leefomgeving aansluit bij de eisen en wensen die mensen eraan stellen. Leefbaarheid heeft met sociale aspecten, met voorzieningen en met de openbare ruimte te maken. Het gaat er om dat burgers met elkaar in contact komen en samen er voor zorgen dat hun buurt / wijk als prettig, schoon, veilig en gezellig wordt ervaren en hoe burgers met elkaar omgaan in hun leefomgeving.

Leefbaarheid wordt vaak gekoppeld aan een fysiek aanwezig voorzieningenniveau. Tegelijkertijd zijn inwoners zelf door toenemende mobiliteit steeds minder trouw geworden aan de dorpsvoorzieningen. Er staat immers geen hek om kernen en wijken. Die trend is al ingezet toen deze nog groeiden. Voorzieningen blijven echter een praktische waarde hebben voor mensen, maar vooral ook een sociale en een emotionele.

Leefbaarheid is en blijft een belangrijk onderwerp omdat het mensen dagelijks raakt.

Mensen moeten aangeven wat ze willen en daarom is het zeer nodig om de bewoners te betrekken bij hoe hun buurt, wijk, kern en de gemeente wordt ingericht en wordt bestuurd. Wat op de ene plaats werkt hoeft elders nog niet te werken. Per wijk of buurt zullen andere activiteiten aanslaan, maar je kunt wel van elkaar leren. De basis is een actieve buurtvereniging of wijkplatform. Het probleem is hoe het vol te houden.

Vergrijzing en krimp veroorzaken dat er meer (en niet minder) geïnvesteerd moet worden in het leefbaar houden van wijken en kernen teneinde het ook mogelijk te maken dat ouderen langer thuis blijven wonen en niet massaal gedwongen worden naar de centra te trekken en dat vestiging van jonge gezinnen blijft doorgaan. Het huidige beleid is echter gericht op centralisatie van voorzieningen.

Zo is het beleid om gemeenschapshuizen te centraliseren i.p.v. dat wordt ingezet op het in stand houden en eventueel nog beter benutten van de bestaande gemeenschapshuizen. CDA, GOB, GroenLinks, PvdA en D66 stellen '*kwaliteit gaat voor nabijheid*' omdat zij vinden dat mensen zodanig mobiel zijn dat afstand nauwelijks een rol speelt en dat maximaal twaalf minuten lopen (van een gezonde volwassene!) de basis moet zijn voor de locaties van gemeenschapshuizen.

SPA is het daar niet mee eens en is principieel voorstander van '*adequate voorzieningen in de nabijheid.*'

SPA vindt centralisatie van gemeenschapshuizen niet realistisch en in strijd met het VN-verdrag voor gelijke rechten voor mensen met een beperking omdat het uitgangspunt is dat iedereen het gemeenschapshuis met een wandeling van twaalf minuten kan bereiken. SPA constateert dat vooral ouderen, vaak degenen die op een rollator zijn aangewezen, daarvan de dupe worden: zij verliezen hun plek om samen te komen omdat die afstand gewoon veel te groot voor hun is. Maar ook ouders met kleine kinderen en jeugdigen tot circa 15 jaar verliezen een plek in hun directe omgeving waar activiteiten plaatsvinden en waar men kan samenkomen. SPA vindt dat een groot nadeel van het huidige beleid. Het gevoerde beleid tast de samenhang in buurten en wijken die niet pal naast het gemeenschapshuis liggen zwaar aan doordat de verenigingen noodgedwongen wegtrekken en de buurten en wijken hun eigenheid verliezen. Vooral ouderen willen vaak gewoon even bij elkaar kunnen zitten en met elkaar praten. Het hoeven niet altijd activiteiten te zijn, mensen zoeken gezelschap en vinden daarin ook gezelligheid. Een betaalbaar en gezellig buurthuis dichtbij is daarom heel belangrijk, maar ook bijvoorbeeld banken langs een weg of een jeu- de-boules baan. Mensen begrijpen wel dat bepaalde aanvragen alleen centraal gedaan kunnen worden, maar velen willen bijvoorbeeld een ID-card ook graag in Born of in Sittard kunnen afhalen. Dat scheelt reizen.

Veel senioren blijven graag in hun vertrouwde omgeving wonen wanneer zij ouder worden en hulp nodig hebben. Woningaanpassingen helpen maar uiteindelijk wordt een woning te groot en/of niet praktisch voor hun. Dan willen zij graag dichtbij een kleinere seniorenwoning betrekken. Vaak is die er niet. Sommigen verkopen dan hun woning, trekken weg en verliezen zo grotendeels hun sociale contacten. Anderen, vooral minder kapitaalkrachtige huurders, blijven achter in hun steeds verder achteruitgaande omgeving die daardoor minder aantrekkelijk wordt om zich er te vestigen. Teneinde deze buurten, kernen en wijken op langere termijn vitaal te houden is het nodig om, zowel voor jongeren als voor senioren, kleinschalige woningbouw mogelijk te maken. Projectontwikkelaars worden wel mogelijkheden geboden maar voor particulieren is het uiterst lastig om te bouwen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de woningen die tegenover het ziekenhuis gebouwd gaan worden en waarbij een prachtig uitzicht wordt vernietigd.

Het huidige beleid voorziet wel in grootschalige uitbreiding van bedrijventerreinen maar wanneer iemand aan de rand van de bebouwde kom wil bouwen wordt dat niet toegestaan. Dit is meten met twee maten waarbij bedrijven worden gefaciliteerd en inwoners worden gedwarsboomd. Gezien de grote schaarste in ruimte die nu reeds binnen onze gemeente is en gezien de enorme omvang van bedrijventerreinen vindt SPA het onverantwoord om verdere uitbreiding van bedrijventerreinen in onze gemeente nog langer toe te staan.

Ook de staat van de groenvoorziening en het onderhoud van wegen en stoepen is iets wat grote invloed heeft op het gemoed van de bewoners en daarmee op de leefbaarheid van buurten.

Vanwege geldtekort heeft het college gemeend het onderhoudsniveau in de gehele gemeente op '*laag*' te moeten zetten en ook om onderhoud op 'beeldkwaliteit' te kunnen doen. Een groot deel van de gemeenteraad stemde hiermee in. SPA was het daar niet mee eens. SPA wilde andere prioriteiten stellen en het geld anders verdelen. Het gevolg van het gevoerde beleid is dat bewoners in de gehele gemeente steeds meer klagen over het vele onkruid en de staat van de wegen en de stoepen. Ook worden verschillen in de onderhoudstoestand tussen buurten groter en dat steekt veel mensen enorm. Het onderhoud op 'beeldkwaliteit' heeft er ook voor gezorgd dat de spoorbrug in Sanderbout binnen drie jaar zodanig verslechterde dat men deze gaat slopen. Dat zijn pure beleidskwesties veroorzaakt door het voorheen en huidig gevoerde beleid. SPA gaat voor een mooi en schoon Sittard-Geleen, het kan ook anders!

Voorzieningen zijn eveneens erg belangrijk voor de leefomgeving en de leefbaarheid. Daarom wil SPA dat de gemeente een compleet en frequent geactualiseerd overzicht bijhoudt van alle verenigingen en activiteiten die in een bepaalde buurt, kern of wijk gevestigd zijn. Dit betreft dus niet alleen de activiteiten en gesubsidieerde verenigingen. Een dergelijk overzicht kan van grote waarde zijn voor iedereen die zich in een kern of wijk wil vestigen en ook een rol spelen bij integratie en het tegengaan van eenzaamheid.